

Bahara Az Kaldı

– ADEM EFİLOĞLU · 11 Nisan 2020

Bir derviş unutmamı söyledi
Ebem kuşağı gözlerini hiç kapatmadan...
Oysa daha mevsimlerden umuttu Nisan
Taze baharlara
Gonca çiçeklere
Isınan yeryüzüne...

Gözlerime düşen cemreler
Yüreğimde yağmur oldu
Dudaklarımda sus
Ruhum baksana gecelerde mahpus
Şimdi
Sokağa çıkma yasaklarında
Her köşe başında Azrail
Covit on dokuz adında...

Bekleme mevsimlerinde
Devşirme sözcükler ısmarladım
Yana yakıla şiirlere
Bir küçük hu payı düştü nasibime
Nasip diye düştüğüm yollarda
Aç kalmışlığıma bile aldırmadım...

Ezeli ve ebedi bir düştür
Sükutumun adresi
Aşkın derinlerinde pembe hayaller
Amaçsızca ölen kuşlara mezar
Saldım denizimin dalgalarını
Gözkapaklarımdan
Sadece kirpiklerim ıslandı
Sadece karım var zararımdan...

Bir derviş unutmamı söyledi
Ebem kuşağı gözlerini hiç kapatmadan...
Söylesene hapsetsem duyularımı her söylenene

Öyleyse kimim ben!

Şimdi katmerli sevinçler muştuluyorum yarınlara
Bizi evlere hapseden coronaya meydan okuyarak
Az daha sabır
Az kaldı bahara
Bahara az kaldı ...

Adem Efiloğlu